

Tasting The Tanakh - On The Role Of Food Within Biblical Narratives

Drisha Winter Zman, Joe Wolfson

Two Deep Dives:

Part I - Yitzchak

Yaakov and Eisav - The Early Years: [Bereishit 25:19-34](#)

רמב"ן בראשית פרק כה Ch.25, Commentary to Ramban

(כח) כי ציד בפיו - אמרו המפרשים (הראב"ע, והרד"ק) כי יתן ציד בפיו של יצחק, או יביא, ויחסר המעשה. ויתכן לפרש ויאהב יצחק את עשו, בעבור כי בפיו של יצחק ציד תמיד, כל היום יתאוה לאכול את הציד, ותמיד הוא בפיו, לא יאכל דבר אחר, והוא המביא לו כאשר אמר איש יודע ציד:

אור החיים בראשית פרק כה Ch.25, Ohr HaChayim

(כט) ויזד יעקב. אולי כי לצד שראה שהועילה לגימתו של עשו ליצחק לקח גם הוא דרך לבשל תבשילין לקרב לב אביו אליו כעשו:

And Yaakov cooked – Perhaps as he saw that Esav's feeding of Yitzchak was effective (in producing love) he also pursued that path of cooking a meal in order to bring closer his father's heart, as had Esav.

Yitzchak's Blessings: [Bereishit 27](#)

Part II - Kivrot HaTa'ava - The Graves Of Desire

[Bamidbar Ch.11](#)

Commentary of the Emek Davar (Russia 19th C) 11:4, 6:

מי יאכלנו בשר. שהוא עיקר הנאת סעודה כמבואר בב"ר פס"ז א"ל עשו ליצחק מה האכילך כו' כיון שהזכיר בשר מיד בכה כו'

בלתי אל המן עינינו. בתוך המזון. והרמב"ן פ"י שאמרו אפי' המן שאנו חיים בו אינו בידינו שתהיי' נפשנו דשנה בראיתו אלא נתאוה לו ונשא עינינו עליו אולי יבא לנו... והיינו על מה שהי' יורד בכל יום. ולא פעם אחת בשנה. ולא היו צריכים שהיו עיניהם תלויות אם ירד למחר. כדאי' ביומא דע"ו א'.
כמו שהיה אחר כך בעת המרגלים, שנמצא אנשים שלא רצו ליכנס לארץ ישראל משום שם ההשגחה רבה. כך היה איזה כת שעיקר התרעומות שתלויים במן על אביהם שבשמים זה הי' עיקר תרעומת. אלא שבשוש לומר שאין רוצין לתלות את עיניהם לאביהם שבשמים. מש"ה חפשו עלילה אחרת לומר שתאוה נפשם לבשר וכיב"ז. וזה כללו בלשון בלתי אל המן עינינו וכמש"כ הרמב"ן ז"ל:

and say, 'Give us meat to eat!' I cannot carry all this people by myself, for it is too much for me. If You would deal thus with me, kill me rather, I beg You, and let me see no more of my wretchedness!"...

וְאֶל־הָעָם תֹּאמַר הַתְּקַדְּשׁוּ לְמַחֵר וְאֹכְלֵתֶם בָּשָׂר׃ כִּי בְכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בָּשָׂר כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וְאֹכְלֵתֶם׃

And say to the people: Purify yourselves for tomorrow and you shall eat meat, for you have kept whining before the LORD and saying, 'If only we had meat to eat! Indeed, we were better off in Egypt!' The LORD will give you meat and you shall eat.

Shemot 32:31-33

וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶחֱטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃ וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־אֵין מִתְּנִי נָא מִסְפָּרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֲמַחֲנוּ מִסְפָּרָי׃ וְעַתָּה לֵךְ וְנָתַתְּ אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מְלֹאכֵי יָלְךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדָתִי עֲלֵיהֶם חֲטָאתָ

Moses went back to the LORD and said, "Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold. Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!" But the LORD said to Moses, "He who has sinned against Me, him only will I erase from My record. Go now, lead the people where I told you. See, My angel shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins."

Shemot 33:12-13

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה הֲרָאָה אֶתְּךָ אֲמַר אֵלַי הֲעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאֶתְּךָ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתְּךָ אֲמַרְתָּ יַדְעִיתֶךָ בָּשָׂם וּגְם־מִצְאָתָהּ חֵן בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אִם־נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דַּרְכְּךָ וְאִדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצְא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה כִּי עִמְךָ הִגִּי הַזֶּה׃

Moses said to the LORD, "See, You say to me, 'Lead this people forward,' but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, 'I have singled you out by name, and you have, indeed, gained My favor.' Now, if I have truly gained Your favor, pray let me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people."

II. Sanctify Yourself

Shemot 19:9-11

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בֹא אֵלֶיךָ בְּעָב הָעֶנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עִמְךָ וּגְם־בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיְגַד מֹשֶׁה אֶת־דַּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקַדְּשָׂתֶם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבֹּסוּ שְׂמֹלֹתֶם׃ וְהָיוּ נֹכְדִים לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרָד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינַי׃

And the LORD said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to the LORD, and the LORD said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. Let them be ready for the third day; for on the third day the LORD will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai.